

ved Sagens foregaaende Behandling. — Der er vel yttret af den ærede Rigsdagsmand for Ribe Amts 2den Valgkreds (H. Hage), at i Instruxen for Overappellationsretten i Kiel er det paalagt denne Ret at meddele Præmisser, men jeg maa hertil bemærke, at der langt fra behandles en saadan Mængde Sager ved Overappellationsretten i Kiel, som her ved Høiesteret, og saavidt jeg erindrer, er der heller ikke der et saa stort Antal Voterende, som her, og det, at Antallet af de Voterende er stort, er ogsaa en Omstændighed, som meget vilde vanskeliggjøre Præmissernes Affattelse og Offentliggjørelse. Det blev under Sagens foregaaende Behandling yttret, at Antallet af Sagerne ved Høiesteret er aftaget, og det erkjendte jeg ogsaa for at være rigtigt, men ved nærmere at undersøge Forholdet er jeg kommen til Kundskab om, at det især er de kriminelle Sager, hvis Antal er aftaget, hvorimod Antallet af de civile Sager omtrent har holdt sig paa samme Standpunkt; men det er netop de civile Sagers Paakjendelse, som medtager længst Tid for Høiesteret. Det blev ogsaa under 1ste Behandling yttret, at man kunde indfrånke den Retsferie, som Høiesteret har om Sommeren, men jeg maa bemærke, at denne Retsferie egentlig ikke saa meget er indført for Høiesteretsassessorernes, som for Høiesteretsadvocaternes Skyld, for at de kunne gjenneegaae de private Sager, der skulle endes i det løbende Høiesteretsaar; men selv om dette ikke var Tilfældet, saa forekommer det mig dog at være hensigtsmæssigt, at Høiesterets Medlemmer have nogen Tid til at holde

Stridt med Lovgivningen og med den juridiske Literatur, hvilket er aldeles nødvendigt for, at de kunne opfylde deres Kalb. Dertil kommer endelig, at denne Ferie ikke er uden Afbrydelse, thi som bekjendt holdes der extraordinaire Sessjoner, saavel i Slutningen af Juli, som i Slutningen af August, i hvilke de Sager behandles, der afgjøres skriftlig blandt Høiesteretsadvocaterne. Jeg kan derfor ikke antage, at der ved en Indfrånkning af Retsferien kunde vindes Noget med Hensyn til Tiden, som det var værd at tale om. Jeg maa altsaa gjentage, hvad jeg tillod mig at ytre eved første Behandling, at jeg ikke kan understøtte det oprindeligt indbragte Lovudkast, ligesom jeg ei heller kan understøtte det Forslag, som er indbragt af den ærede Rigsdagsmand for Frederiksborg Amts 3die Valgkreds (D. Müller), men at jeg derimod ingen Betænkelighed finder ved, at det paalægges Høiesteret i criminelle Sager at angive de Facta, eller det Factum, hvorfor den Paagjældende dømmes, og ligeledes at meddele Præmisserne i de Sager, hvor der sælbes Afvisnings- eller Hjemvisningsdomme. Det forekommer mig ogsaa, at denne Ordning kunde danne en Overgangsperiode. Jeg er overbevist om, at den Tid maa komme, da Præmisserne til Høiesteretsdommene maae meddeles, og da der maa kunne udtænkes en Ordning af Retten, hvorved det kan skee; men det forekommer mig, at det kunde være hensigtsmæssigt, at man kom dertil igjennem en Overgangstilstand, og at den af mig omtalte Maade at ordne Sagen paa kunde danne Overgangen.